

B-68

APARTADO POSTAL 8620 - MEXICO, D. F.

LA TRAJECTORIA POLITICA DEL MOVIMENT

El nostre Manifest-Programa del mes de març del 1941, assenyalava els objectius polítics immediats i la tàctica davant l'Estat espanyol. "El nostre objectiu immediat - dèiem - és l'enderrocament del franquisme, opressor de Catalunya, o de qual sevol altre règim monàrquic, republicà o socialista que s'oposi a les nostres llibertats". "Creiem, però, que l'alliberament de Catalunya no serà realitzable si no existeix, abans, una perfecta unificació d'esforços, decidida voluntàriament pels sectors polítics i organitzacions obreres que s'avinguin a un programa mínim de incidències elaborat de cara a la consecució d'aquell objectiu fonamental. Entenem que la constitució d'aquesta aliança haurà de comportar, d'una manera automàtica, l'anul·lament de tota mena de compromís o pacte, que qualsevol dels sectors integrants hagués establert, abans, amb les organitzacions representatives de la política espanyola. I entenem, que, un cop creada l'aliança catalana, només ella, actuant com a tal, podrà pactar, si arriba l'hora, amb els representants de les altres nacionalitats peninsulars, els quals hauran de reconèixer, previament, la personalitat nacional de Catalunya i el dret indiscutible d'aquest país a disposar lliurement dels seus destins, qualsevolga que sigui el règim que adopti l'Estat espanyol". I en parlar del moviment social català, dèiem: "Les aliances i els pactes polítics que ens calgui signar, mai no afectaran, ni poc ni molt, el contingut social del nostre Moviment. Aquelles avinences circumstancials, mai no ens privaran de treballar perquè a la Pàtria, alliberada, s'hi instauri un règim basat en la distribució socialista de la riquesa, sota el qual la personalitat humana pugui manifestar-se sense restriccions de cap mena i tota forma d'opressió esdevingui impossible. Així, doncs, encaminarem el nostre esforç a aconseguir que les classes populars catalanes trobin, en una pàtria nacionalment lliure, llur definitiu alliberament social".

Quan fou feta pública la declaració conjunta de catalans i bascos residents a Londres, per mitjà de la qual es plantejava el problema de la llibertat nacional de Catalunya i Euskadi i s'establia un pacte entre bascos i catalans, el Moviment Social d'Emancipació Catalana estudiava les perspectives que oferia aquell inici d'acció política internacional i acordava autoritzar els seus afiliats perquè ingressessin a les Comunitats Catalanes i organitzacions que a l'exili coincidissin amb nosaltres en la defensa de la personalitat nacional de Catalunya, com a cosa bàsica. A les Comunitats i a les altres organitzacions de catalans lliures, els nostres companys hi fan sentir la seva veu i parlen com a membres del Moviment. Ara s'està discutint l'estructura i funcionament del Consell Nacional de Catalunya i, conjuntament amb els catalans de Santiago de Cuba, el Moviment ha donat la seva franca i cordial opinió en un Manifest que porta data del mes d'octubre darrer.

Conseqüents i fidels al nostre Manifest-Programa, seguirem vetllant pels drets nacionals del poble de Catalunya i tot combatent als que defensen el retorn al règim imposat a la nostra terra fa deu anys, sumarem els nostres esforços a la tasca constructiva, veritablement democràtica, dels altres nuclis polítics de catalans l'objectiu immediat dels quals coincideixi amb el nostre i també coincideixin amb el Moviment Social d'Emancipació Catalana en la tàctica a emprar davant dels partits polítics espanyols de cara a una possible Federació de Repúbliques Peninsulars.

Documents:
AFIRMACIONS DE CARA A POSSIBLES PACTES POLITICS I SINDICALS

Ratificant i concretant en alguns punts l'orientació política, econòmica i social establerta en el nostre Manifest-Programa, constituït del Moviment, i de cara a possibles pactes polítics i sindicals, en la darrera assemblea general ordinària es va redactar el document que transcrivim a continuació:

I. Aspirem a realitzar el Socialisme a Catalunya i col·laborarem en la lluita pel triomf del règim socialista a tot el món. Per tant, com a part integrant de la classe obrera i mentre persisteixi l'exploració de l'home per l'home, lluitarem en tots els terrenys contra els privilegis de la burgesia i fins a l'abolició del règim capitalista.

II. De cara a la unitat catalana antifeixista, estem disposats a col·laborar en les tasques de reconstrucció del nostre país a base d'un programa mínim de transformació político-econòmica, sense la realització del qual entenem que no seria possible de fer una tasca profitosa per al recobriment de la Pàtria ni es podria assegurar l'indispensable període de pau interna que ha de permetre de refer Catalunya dels estralls que ha patit i està patint com a conseqüència de la invasió de Franco i els seus aliats.

III. Volem que s'estableixi a Catalunya, i com a primera etapa, un nou sistema polític i econòmic que comporti avantatges evidents per a les masses populars i faci possible d'incrementar la riquesa col·lectiva; una organització econòmica que, en un pla d'igualtat de drets i deures entre tots els pobles lliures, permeti una fraternal col·laboració alliberada dels desenfrenats egoïsmes que caracteritzen actualment les relacions internacionals i que són un dels factors principals de les guerres.

D'acord amb aquesta orientació, propugnem perquè a Catalunya s'hi estableixi un sistema econòmic, amb intervenció directa de la classe obrera organitzada, per a la planificació i direcció de tota la vida econòmica de la nostra terra. Som partidaris de nacionalitzar la banca i les mines, de municipalitzar o nacionalitzar els serveis públics, i que el comerç exterior depengui directament del nou Estat català. En política agrària propugnem per la intensificació dels conreus i per l'establiment de crèdits als camperols que ho necessitin; quant a sistemes de treball al camp defensem el de règim familiar i també el de les col·lectivitats organitzades per la pròpia voluntat dels treballadors de la terra; i a base d'aquests sistemes de treball entenem que caldrà fer la redistribució de les terres.

Aquestes són les principals mesures que caldrà prendre per a iniciar una veritable revolució democràtica, tot preparant les condicions per assolir un nivell més alt de civilització.

IV. En el terreny sindical, considerem necessària l'existència d'una sola central sindical a Catalunya. Som partidaris de la confederació sindical peninsular i de col·laborar, amb plena personalitat de catalans, en el nou moviment sindical internacional que haurà de sorgir després d'aquesta segona guerra mundial.

Comentaris:
INDALECIO PRIETO ENEMIG DE LES LLIBERTATS
NACIONALS DE CATALUNYA I D'EUSKADI

"Yo no me sumaré por nada a nada que quebrante la unidad de España. No me sumaré a nada que contribuya a despedazar España; por ningún motivo, absolutamente por ninguno... La única dueña de los destinos de España es España misma, y nadie más". Són paraules de Prieto en un article publicat al diari mexicà "Excelsior" del dia 6 de gener del 1942.

Això vol dir que amb Prieto i els seus amics polítics i sindicals no serà possible cap mena de pacte de tipus federal perquè persisteix en la seva tradicional posició unitarista i espanyolista cent per cent, contra la qual s'aixeca la voluntat dels catalans, bascos i gallecs que lluiten per la plena personalitat de les respectives nacionalitats enfront dels espanyols que pensen com Prieto.

EL GENERAL ROJO I ELS SEUS AMICS

Vicente Rojo, el general espanyol republicà refugiat a l'Argentina, autor d'una mena de memòries del temps de la nostra guerra, on Catalunya i els catalans, entre d'altres, som acusats de la nostra derrota col·lectiva, el maig de l'any passat va començar a publicar a Buenos Aires una revista que es diu "Pensamiento Español" en col·laboració amb espanyols i catalans i gallecs que varen creure de bona fe les paraules comprensives de l'esmentat general i els seus amics envers les coses i aspiracions de la nostra terra, en les aspiracions del poble de Galícia i en el desig de transformació progressiva de l'Estat espanyol republicà.

El general Rojo i els seus amics ja s'han tret la careta i en el número de novembre darrer de la seva revista diuen que les aspiracions d'independència nacional de Catalunya, Euskadi i Galícia "son antiespañolas y contrarias a los intereses de 24 millones de españoles; por lo que pueden conducir a la balcanización de España, y porque son antidemocráticas por cuanto se apoyan en un falso principio de superioridad racial, y antiliberales por cuanto defienden sistemas de privilegio, y anticristianas porque excitan sentimientos de odio en los hombres llamados a convivir en un mismo ámbito, y porque son retardatarias y antipopulares por cuanto se apoyan en poderes e influencias extraños a la voluntad popular, es un deber indeclinable impedir que prosperen".

Després d'això, Manuel Serra i Moret, Pelai Sala, Castelao i Rey Baltar s'han separat del grup de la revista "Pensamiento Español".

FRAGMENTS D'UNA CARTA DEL COMPANYY SALES AL COMPANYY FERRER

"Catalunya", el periòdic del P.S.U.C. a Mèxic, en un dels seus darrers números publicava el facsimil d'una carta que el company Ferrer havia adreçat al company Sales, Membre de la Delegació del Moviment a la República Dominicana. "Catalunya" va pretendre fer creure que la carta havia estat lliurada pel propi company Sales i va pensar que el contingut entrebancaria la unitat d'acció i la cordialitat de relacions existent entre els companys del Moviment i els dels altres sectors polítics catalans que treballen per la independència de Catalunya. Els fragments de la carta del company Sales que donem a continuació i els testimonis de solidaritat rebuts de diversos amics de Comunitat Catalana demostren que tot els ha sortit malament als homes del P.S.U.C. i que el tret els ha sortit per la culata.

El company Sales, diu: "La teva carta ha arribat poc després que un company de la U.G.T. ha vingut a citar-me a una reunió dels ugetistes catalans d'aquí. Es tractava de discutir el Manifest signat per tu, Gilabert i Fronjosà, jo m'he endut la teva carta a la butxaca... L'altra U.G.T. els havia enviat una espècie de Manifest en què et pinten com un canalla, traïdor, covard - a tu, a en Gilabert i en Fronjosà. El to literari era tan baix i d'un caient tan personal, que inclús si jo no hagués estat al corrent de res, m'hauria sentit repel·lit. No obstant, els set ugetistes catalans del poble estan esgarrifats de la teva perversitat... M'he limitat a dir-los que jo et conec del temps que no tenia encara pèl de barba, i que el seu manifest em feia riure tant com si digués que tu eres de raça negra... Ells creuen ser molt importants i molt coneguts, perquè l'un ha estat alcalde de la Ràpita, l'altre d'un Comitè, etc.... Al final han redactat un paper per enviar-lo als seus dirigents, en què deien que tu eres un traïdor, covard, canalla, etc.; és a dir, repetien les mateixes coses del manifest. M'ha fet l'efecte de quan el béc fa "bèee..." i totes les cabres responen "bèee...". Suposo que a hores d'ara per aquests set importants estadistes, jo dec ser també un traïdor, covard i canalla. Me'n f... - En sortir de la reunió m'he palpat la butxaca i m'he adonat que havia perdut la teva carta. No la puc haver perdut enlloc més que a la reunió. Això vol dir que, a hores d'ara, l'hauran llegida. Però no hi deies res de comprometedor, de manera que tant se val".

Heus ací l'educació "revolucionària" que determinats dirigents inculquen a llurs seguidors: el robatori de correspondència per després bastir-hi una fantasia política.

RESSORGEIX LA LLIGA "REGIONALISTA"?

Els diputats d'Esquerra Republicana de Catalunya al Parlament de la República espanyola residents a Mèxic (set), s'han reunit i s'han pronunciat - ignorem si per unanimitat o per majoria de vots - pel retorn a la Constitució espanyola del 31 i, per consegüent, el retorn a l'Estatut i la represa de les tasques de la Comissió de traspàs de Serveis que, l'any 1936, en esclatar la guerra, encara no havia acabat el seu comès.

Aquest acord - ignorem si adoptat per unanimitat o per majoria de vots - que, si fos compartit pels afiliats a Esquerra Republicana de Catalunya transformaria aquest partit en una mena de Lliga Regionalista de l'any 1942, està - no cal dir-ho - en franca oposició a l'actitud adoptada pel Consell provisional de Catalunya que presideix Carles Pi i Sunyer, actitud clarament expressada en la carta de Pi a Martínez Barrio i en el parlament pronunciat l'onze de setembre a Londres, per l'ex-alcalde de Barcelona.

Estem segurs que la gran massa d'Esquerra Republicana de Catalunya, rebutjarà com es mereix aquesta posició "regionalista" d'un grupet de diputats. El fet que aquesta posició hagi merescut l'elogi del P.S.U., de Prieto i del general Rojo, és suficient per demostrar als afiliats d'Esquerra Republicana quina ha d'ésser llur actitud, encara que estem segurs que la gent d'Esquerra Republicana no necessita d'aquest reactiu per manifestar la seva voluntat.

ELS RABASSAIRES HAN CAIGUT AL PARANY P.S.U.

Uns quants rabassaires, capdevaners de les organitzacions camperoles de casa nostra que es troben exiliats com nosaltres, han fet públic un manifest propugnant pel retorn al passat, pel restabliment del règim estatutari a Catalunya i per la política d'unitat "espanyola" a l'entorn de la qual s'apleguen comunistes, socialistes i republicans espanyols, enemics del reconeixement de la personalitat nacional del nostre poble, i els catalans i espanyols del P.S.U. i d'un petit nucli d'ex-personalitats catalanistes.

Es una llàstima que homes com Josep Calvet, Joaquim Pou i d'altres hagin caigut al parany que des de fa molt de temps els tenien parat els dirigents del P.S.U. per aconseguir poder sumar uns quants noms més a la política d'unitat "espanyola" que els ha manat de fer entre els catalans el "Partido Comunista de España". Es incompreensible que encara persisteixin, aquests amics rabassaires, a sotmetre's als falls del Tribunal de Garanties Constitucionals espanyol, l'autoritat màxima del qual com organisme republicà espanyol, accepten i acaten pel que diuen en l'esmentat manifest. Es lamentable que després de tantes proves de catalanitat, hagin acceptat una línia política que els menarà al fracàs i que serà rebutjada a casa nostra, com ho és ara a l'exili, per la immensa majoria dels catalans lliures.

L'ACTUALITAT DE LES TESIS STALINIANES SOBRE LA QUESTIO NACIONAL

Stalin, l'any 1917, en defensa de la "unitat" russa, deia : a) per als pobles, reconeixement del dret a la separació; b) per als pobles que permaneixen dintre els límits de l'Estat de que es tracti, autonomia regional; c) per a les minories nacionals, lleis especials que garantitzin el seu lliure desenvolupament; d) per als proletaris de totes les nacionalitats de l'Estat de que es tracti, una col·lectivitat proletària única i indivisible, un partit únic.

Com a conseqüència, com que el "Partido Comunista de España" considera actuals i d'aplicació al nostre país les tesis que Stalin defensava ara farà 25 anys d'acord amb la política bolxevic contrària a la independència de les nacionalitats que tenia sotmeses fins aleshores el règim tsarista, Catalunya, Euskadi i Galícia s'han de conformar amb una autonomia regional; els obrers de casa nostra s'han de sotmetre a la disciplina política i sindical que els dicti el partit únic, el "Partido Comunista de España". Però Polònia, Finlàndia, Estònia, Lituània i Letònia foren lliures.....